

Till Blankaholm och Snigelön augusti 2016

Vi reser hemifrån i regnet. nu skall vi bara iväg. Det får väl regna så länge. I Solstadsström finns en fin ramp och där sjösätter vi enkelt mellan skurarna.

Medan regnet smattrar på ruffen fixar vi kvällsmat på fiskbullar, sallad och knäcke.

Regnet upphör efter en stund, som vi hoppats. Nu gäller det att hitta en natthamn. Vi vill inte ligga kvar vid bryggan, bortskämda med naturhamnar som vi är.

Medan molnen drar bort och solnedgången kommer fram vrickar jag mot det trånga sundet. I mörkret hittar vi en fin plats för natten där allt är stilla. Vi kallar de höga sidorna och sundet för: "Lilla Hurtigrutten".

Nästa dag bjuder på en fin morgon - utan vind. Sakta vrickar vi oss över gåsfjärden med nya intryck.

Efter ett par timmar får vi sydvästlig svag vind och vi kan segla resten av vägen.

Innan vi kommer fram, lite nostalgi. Sofia leker med vatten på klipporna och simmar med flytvästen på i djupt vatten. Gamla Sofiabåten på sin plats år 93 - 97.

“SNIGELÖN”

Efter en fin seglats hittar vi fram till vår älskade ö med dess släta låga klippor. Nu kan Maggie sola och jag ligga och läsa i båten.

Här kan jag leka med vatten som Sofia gjorde för många år sedan.
Vi bär iland kuddar och sitter på hällen för kvällsmat.

Farleden
norrut mot
Västervik.

Det är högt och brant med djupt vatten nedanför klipporna. Det gäller att gå försiktigt.

Vi går och utforskar ön fast vi vet allt om den. Tack för att vi fick komma hit igen, känns fantastiskt även om vi varit här så många gånger.

Vi vaknar tidigt till en dimmig morgon och allt ser nu annorlunda ut men så vackert, även om vinden saknas. Typiskt “snurreväder” men som tur är lite försent på säsongen. Allt är tyst och stilla. Ny fototur runt ön.

Inspiration till akvarellmåleri vid
hemkomsten

Då det ändå inte finns någon vind vrickar vi runt ibland öarna och Älös sjöbodar.

Den gamla bryggan från 1992 är ännu kvar, mitt och Sofias första möte med Älö.

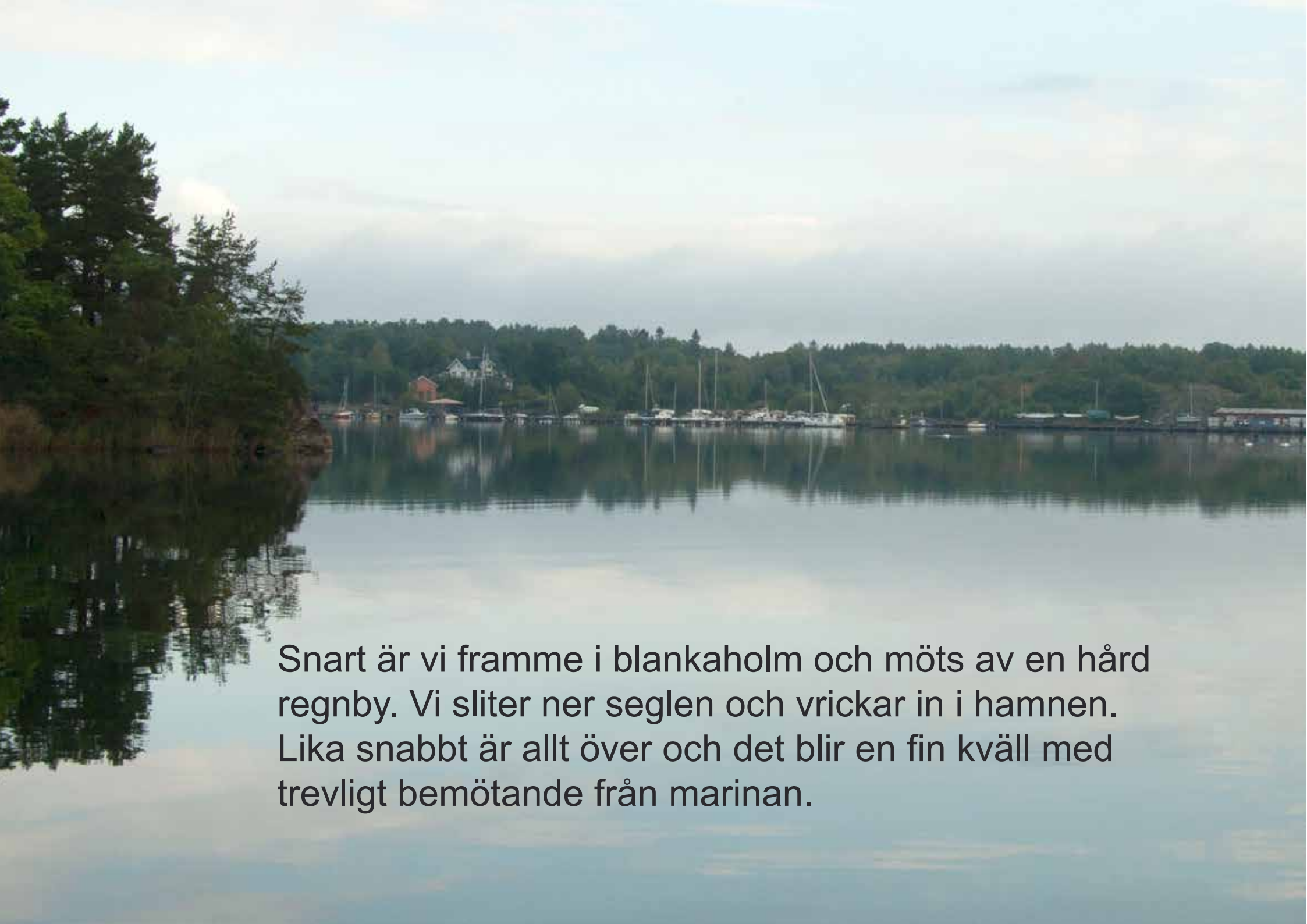

Dag tre seglar vi iväg för en fin sydlig sjöbris.
En farled som vi aldrig seglat innan på väg
mot Gåsfjärden

Vi möter ett märkligt flytetyg, en bogserare som släpar på en enorm pråm lastad med stora stenblock. Flaggan är polsk, har man inga stensr i Polen? Kanske är det den ovanliga mahognit.

Snart är vi framme i blankaholm och möts av en hård regnby. Vi sliter ner seglen och vrickar in i hamnen. Lika snabbt är allt över och det blir en fin kväll med trevligt bemötande från marinan.

Senare tar vi natthamn på samma ställe
som tidigare.
Tidigt nästa morgon tar vi oss bort till rampen
och så var det över för den här gången.

Tack Maggie för att du ställer
upp och följer med på alla
tokigheter.

Augusti 2016
/ christer

